

var dog medlem af en regering, som accepterede, at sådan noget var gængs praksis, og at man godt kunne gøre det. Det har efterfølgende også vist sig, at det var noget, som mange andre partier har gjort senere.

Men jeg synes, at der, når der bliver talt om et moralsk skred og et stort moralsk forfald, nu nok var nogle, der tog det første skridt. Uskyllden blev mistet allerede i den borgerlige regering.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Fru Ulla Tørnæs talte om et klart moralsk skred i anvendelsen og ved ansættelsen af embedsmænd. Nu er fru Ulla Tørnæs jo så dejlig ung, så måske husker hun ikke tilbage til 1980'ernes første halvdel. Der havde vi en konservativ statsminister. Han ansatte en pressechef. Det er ikke altid, statsministeren og andre ministre har haft sådan en. Det var godt nok ikke en partikammerat, som der så kønt blev sagt, men det var dog en partikammerat til koalitionspartiet Venstre, der fik den stilling. Var der noget galt i det? Vedkommende er medlem af Folketinget for tiden.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Lad mig tage hr. Arne Melchior først: Jeg går ud fra, at det er hr. Svend Erik Hovmand, der henrykkes til, og der er den eksakte historie rent faktisk, at det var en stilling, som tidligere statsminister Anker Jørgensen oprettede, og efterfølgende søgte hr. Svend Erik Hovmand stillingen og fik den, men han forlod i øvrigt Statsministeriet sammen med daværende statsminister Poul Hartling. Det kan hr. Arne Melchior selv få verificeret ved blot at spørge vor kollega, hr. Svend Erik Hovmand.

Lad mig så gå til hr. Keld Albrechtsen: I Venstre har vi bestemt ikke noget imod, at der sker en præcisering af de retningslinjer, der skal gælde for embedsmændene i centraladministrationen, og for det samspil, der naturligt skal være mellem en regering, dvs. ministre, og embedsmænd. I den sammenhæng vil jeg godt sige, at den betænkning, som allerede har været nævnt flere gange, da vil være et glimrende udgangspunkt for netop at lave sådan nogle retningslinjer – jeg tænker på Bundgård-Nielsen-betænkningen. Så det har vi bestemt ikke noget imod.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige: Det er muligt, at der kan findes enkelte eksempler, if

hr. Svend Erik Hovmand-eksemplet, der som sagt var et eksempel på en person, der blev ansat ifølge gældende spilleregler for ansættelse i centraladministrationen. Det er muligt, der kan findes andre enkeltstående eksempler fra før 1993. Men det er en kendsgerning, at eksplosionen, dvs. det egentlige skred, først er sket efter 1993, såvel i ansættelsen af partikammerater i centraladministrationen som i brugen af offentlige midler til markedsføring af regeringspartiernes politik.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu kan jeg forstå på fru Ulla Tørnæs, at i en forhåbentlig ikke, men dog måske alligevel engang kommende Venstre-regering vil det blive regnet som en diskvalifikation, hvis en embedsmand er medlem af partiet Venstre, og det ser vi da frem til.

Det, jeg gerne vil spørge om, er så i forhold til de mere konkrete eksempler, fru Ulla Tørnæs nævner, og for bare at påpege sagligheden kan jeg da tage det gode eksempel med folkehøringerne:

Jeg har meget svært ved at forstå, men det kan fru Ulla Tørnæs måske forklare mig, hvordan nogle høringer, som regeringen laver på baggrund af og sammen med Amtrådsforeningen, der har en Venstremand som formand, og Kommunernes Landsforening, der har en socialdemokrat som formand, kan være partipolitiske.

Er det, fordi Venstre pludselig ikke mere støtter på de mange borgmestre og amtsborgmestre, man har siddende i Amtrådsforeningen og Kommunernes Landsforening, eller er det, fordi fru Ulla Tørnæs i mangel på bedre eksempler bare tager alt, uanset hvor meget sagligheden kan bære?

Jeg vil meget gerne høre, hvordan de folkehøringer, som blev indgået og lavet i et samarbejde mellem regeringen, kommunerne og amterne, kan være udtryk for partipolitik.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne takke fru Ulla Tørnæs for at følge op på den diskussion, vi jo havde den 6. september midt i euro-valgkampen, hvor vi havde en debat under lovforslagets endelige behandling her i Folketinget, hvor der jo netop havde været en række eksperter, som havde udtalt sig stærkt kritisk om det misbrug, der fandt sted af em-